תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב/ב

שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר רב חמא בר אבא ואיתימא ר' חייא בר אבין כולם מתו מיתה רעה מאי היא א"ר נחמן אסכרה

ביאור הגר"א על או"ח סימן קלא

בל"ג כו'. שבו פסקו תלמידי ר"ע למות וכמ"ש בסוף תענית על מתי מדבר:

תלמוד בבלי מסכת תענית דף ל/ב

רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן יום שכלו בו מתי מדבר דאמר מר עד שלא כלו מתי מדבר לא היה דבור עם משה שנאמר ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות וידבר ה' אלי אלי היה הדבור

פרי חדש על או"ח סימן תצג

ומ"ש ומרבים בו קצת שמחה כו'... ומיהו יש לדקדק בשמחה זו למה ואי משום שפסקו מלמות מה בכך הרי לא נשאר אחד מהם וכולם מתו ומה טיבה של שמחה זו ואפשר שהשמחה היא על אותם תלמידים שהוסיף אח"כ ר"ע שלא מתו כאלו:

מהרש"א על מועד קטן דף כח/א

מת בחמשים זו מיתת כרת נ"ב כו'... ועד"ז יש לכוין הספירה מ"ט ימים יום לשנה. ויום הנ' הוא קודש חג השבועות כשתחשוב למ"ד בניסן נברא עולם היה תחילת הבריאה בכ"ה באדר הרי כ' יום עד יום ראשון של פסח שהן חשובין כימי שנות נעורים דלא איענש עלייהו שהיו ישראל עדיין במצרים ועד"ז אמר זכרתי לך חסד נעוריך וגו' ואח"כ מיום שיצאו ממצרים ימי הספירה מ"ט יום יום לשנה עד חג השבועות שהוא ביום חמישים דמיון היובל וזכר לדבר שאנו מדקדקים לעשות י"ט קצת בל"ג בעומר לזכר שבו עברו רוב ימים שהן ב' חלקים ממ"ט ימי ספירה יום לשנה ששוב אין אדם חוטא שהם ל"ב שנים אחר כ' שנים של שני הנעורים כאמור שזו מיתת שמואל הרמתי ואותיות יובל רמז לזה י"ו מצד זה ול"ב מצד זה שהם ל"ב רוב שנותיו הראשונים ושנת י"ג אינו מן המנין כי א' לא יבא לחלוקה ולפי' כשיצאו ממצרים אותן שנמנו מבני כ' והיו רק בני עשרים אזי כשהיו סופרים מ"ט שנים מבאי ארץ שהם ימי חשבון מצות של אדם עד שהיו בני שבעים וקדשו שם החמשים שהוא בסוף שנים למות לשוב איש אל אחוזתו כמו ביובל:

ספר נתיבות עולם א - נתיב התורה - פרק יב

פירוש כי בתורה נאמר בה (משלי ג') אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד, וכאשר לא נהגו כבוד בתורה ניטל מהם גם כן אורך ימים. ומה שאמר שמתו מפסח ועד עצרת, יש לפרש כי הזמן הזה מפסח ועד עצרת מורה על כבוד התורה, כי הספירה ארבעים ותשעה יום עד מתן תורה כי התורה היא מתעלה עד שער החמשים, ולפיכך הספירה ז' שבועות מדריגה אחר מדריגה עד שער החמישים, והם לא נתנו כבוד לתורה לנהוג כבוד בחבריהם, כמו שיש לתורה התעלות כמו שמורה עליו ימי הספירה שיש לתורה התעלות עד שער החמישים ולפיכך מתו מפסח ועד עצרת דווקא. ומתו גם כן שלשים ושנים ימים כמנין כבוד דהוא ל"ב, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה, ובל"ג בעומר שהוא י"ח אייר פסקו. כי אייר מספרו ארך וי"ח בחודש שהוא חי דהיינו ארך חי באותו יום פסקו מלמות כי התורה היא ארך חי בימינה, וכאשר קבלו עונשם כמספר כבוד אז חזר להם מיום י"ח אייר שהוא כמספר ארך חי אריכת ימים, שנאמר בתורה (שם) אורך ימים בימינה, אף על גב דאמר שמתו מפסח ועד עצרת, מכל מקום הגזירה פסקה בל"ב בעומר שלא חלה עוד אחד רק אותם שחלו קודם מתו לאחר ל"ג בעומר:

תיקוני זהר

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ט/א

תנא דבי אליהו ששת אלפים שנה הוי העולם שני אלפים תוהו שני אלפים תורה שני אלפים ימות המשיח בעונותינו שרבו יצאו מהן מה שיצאו מהן שני אלפים תורה מאימת... מואת הנפש אשר עשו בחרן וגמירי דאברהם בההיא שעתא בר חמשין ותרתי הוה

פירוש הגר"א לספרא דצניעותא - פרק א

וז"ש בת"זח דף פ"א ע"ב ובזמנא דהוה תהו אמר אלקים לנח כו' ודא ממלל על סוף יומיא כו'. וכמ"ש על ב' אלפים שנה בלא תורה ב' אלפים תהו וב' אלפים תורה וב' אלפים ימות המשיח (חלק צ"ז א' ע"ז ה' א') כי התורה נסתיים ונעלם בסוף ד' אלפים שנה כידוע ובעונותינו כו' שיצאו אין תורה ואין משיח הוא תהו בגלות שאין זיווג. וז"ש שם והכי אחזי לי' ברמז בסוף יומיא כו' ע"ש.

רמב"ם יד החזקה הלכות תעניות פרק ה

ונלכדה עיר גדולה וביתר שמה והיו בה אלפים ורבבות מישראל והיה להם מלך גדול ודימו כל ישראל וגדולי החכמים שהוא המלך המשיח ונפל ביד גוים ונהרגו כולם והיתה צרה גדולה כמו חורבן המקדש

רמב"ן על בראשית פרק ב פסוק ג

כי מעת היות בין השמשות יחשב כיום מחר, ועל כן יתחיל ענין כל יום קודם לו מעט, כאשר נולד אברהם באלף השני, וכן תראה בכל יום ויום:

אגרת רב שרירא גאון

וספרא וספרי דרשי דקראי אינון והיכא רמיזא הלכתא בקראי, ומעקרא במקדש שני ביומי דרבנן קמאי לפום הדין אורחא הוו תני להון:

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ב/א

אמר רבי יוחנן זו דברי רבי עקיבא סתימתאה

רש"י על מגילה דף ב/א

סתימתאה - כרבה סתם משנה סתם רבי שהן דברי רבי עקיבא,

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף כט/ב

אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו רבש"ע הראהו לי אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים תשש כחו כיון שהגיע לדבר אחד אמרו לו תלמידיו רבי מנין לך אמר להן הלכה למשה מסיני נתיישבה דעתו

ספר צמח צדיק - לל"ג בעומר

וזה ענין ספירת ימי העומר שהם כמנין ל"ב טו"ב (כנ"ל בדיבור הקודם), כי ל"ב מרמז על תורה שבכתב שמסיימת בל' ומתחלת בב', ול"ב במלוי גימ' ו' פעמים כס"א, שהוא שש מעלות לכסא, תורה שבעל פה שיתא סדרי משנה כמבואר בפרשת בראשית (ד"ה א"י הכוונה), שאם מחבר תורה שבכתב לתורה שבעל פה, כדי שיהיה לו תיקון הנפש, כי טו"ב באתב"ש הוא נפ"ש, זוכה לכל זה שיהיה גל עיני כנ"ל. ולכן ביקש רשב"י קודם פטירתו גל עיני, כי בל"ג בעומר הוא הוד שבהוד שמורה על גבור"ה (מג"ע פר' ואתחנן אופן קמה), ומחמת שמייחד הו' ספירות הק' להשפיע למלכות נמתק גם הוד שבהוד, ואז יהיה זקן מלא רחמים כנ"ל:

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף סז/א

וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו בניי שנו מדותי שמדותי תרומות מתרומות מידותיו של רבי עקיבא

רש"י על גיטין דף סז/א

שמדותי תרומות מתרומות מדותיו של ר"ע - בחריפיס ותרמתיס מתוך עקרי משניותיו של ר"ע והייגו בריריה אחר בריריה:

באור הגר"א על תקו"ז - הקדמת תקוני הזהר

אל ישוב כו' - מצאתי שהוא ר"ת אדנ"י. ונ"ל כי היא כלולה מכ"ד ספרים והוא כ"ד צירופי אדנ"י ור"ת הנ"ל הוא צירוף החמישי כמ"ש לקמן כדה כ"ד ה' כו':
דאיהו צדיק כו' - ר"ל טעם למה נקרא דך. ואמר דך בשכינתא. ר"ל כי פסוק שמע ישראל הוא ת"ת וכ"ה אתוון הן בינה וברוך כו' הוא צדיק וכ"ד אתוון הן מלכות וז"ש ד"ך בשכינתא:

ושמתי כ"ד כ"ד - ר"ל צדיק ומלכות דבגלותא נקראין דך וז"ש האי עני כו'. ר"ל דך לשון עני:
דכ"ה - שהיא ה' תתאה ור"ל שהיא דכה מן כ"ד ספרים דשאבין מימא דאורייתא שהוא ה' חומשי תורה. וז"ש דאיהי כדה כו'. ר"ל בפורקנא:
כ"ד ה' כו' - ה' עלאה הוא ה' חומשי תורה וה' תתאה נעשה כדה בזמן ששואבת כ"ד מה' וז"ש לעיל תאמר שהתורה היא אמירה אבל כ"ד ספרים אין בהם מצוה לעשות רק הגדה לכן ותגיד וז"ש לעיל ובכ"ד כו' ספרים אתמר בהון ותגיד:

ספר שיח יצחק חלק א - דרוש לסיום הש"ס (המשך)

עב) ושרש השרשים של כל הנבראים הם ד' אותיות של שם המיוחד, וכמ"ש "ואתה מחיה את כולם", רק ששם הוי"ה מתחלף בגלגולי צירופים ונקודות בכל פרט מפרטי הנבראים לפי ערכו וענינו, והם במספר כ"ד, ומרכז כולם, יחודו יתברך, הנושאם וסובלם, והוא המשלים למספר כ"ה, וכן למטה בנבראים התחתונים שהם בארץ, הם גם כן במספר כ"ד, שבהם ששה קצוות, וכל חלק מורכב מד' יסודות, אך הפרש יש בין עליונים ותחתונים, שבעליונים יחד השם וקדושתו מתגלה להם לעולם בלי חילוק ושינוי זמן כלל, כי הם עומדים לעולם בקדושתם, שאין שם חושך מבדיל, ואין שם עשן עבירות, ולא ענן המבדיל בינם לבין אביהם שבשמים, ומכירים תמיד בכבודו של יוצר בראשית, ולכן נקראים עומדים, שעומדים תמיד למדרגה אחת בלא שום שינוי:

ספר מגלה עמוקות על ואתחנן - אופן פח

לפי שהרג כ"ד אלף בשכם, וזה סוד בסודם אל תבא נפשי (בראשית מ"ט [מט ו]), על סוד העיבור שפגם שמעון ביוסף שהוא יסוד, לכן גרם שפגם אחר כך גם בסוד ברית, ואחר כך נתקנו בכ"ד אלף תלמידים שהיה לו לרבי עקיב' (יבמות ס"ב ע"ב), לכן אל תוסף:

הגהות הגר"א על הת"ז

תלת מזוכר ס' חיי שרה ל"ך יצחק כל חיונן כו' עד ל"ך תלעזר • סם למעלה ל"ך חזקיה לי חיימל כו' עד וכלה תחקס קל"ח ת"ח הה תחמר כו' עד כ' תלעזר : ל"ך תלעזר ח"ח בשעתא עד ל"ך חזקיה• סם ל"ך תלעזר ת"ח עד ל"ך ויסח : ל"ך חזקיה לי חיימל

אה כה כהתי ס' סימן טוב כמתלי והקיש לידי הת"ז תאר היה ביה הגר"א זלה"ה בהיותו ש"ס בסנהדרין ל"ג והוא ז"ל על כתיב הגרסת הנוסחאות ש"ס בכ"י • וכן תנני מובא בתוי"ט ובהקדמת הרמב"ם ז"ל ומצאתי בו הרבה הגרסת נוספות ש"ס שכת בהיותו ש"ס בסנהדרין ומצאתו בו הרבה הגרסת שכ"כ בכ"י • וכן יד הס"ג מובא"י הנ"ל ביחוס"ג על הת"ז שהו' ז"ל כיון לכיון הגרסת המופלא בי"ע מובה"א זלה"ה בהקדמתו בתורות כי"ק הגר"א ז"ל כידוע תאר הגרסת הנ"ל כל ימיו שם לבו נמוי' לתנני במיכון הנפלא מכוון תכיו הגרסת המופלא הנ"ל תאר הוא מפתח לבא לגנזי נסתרות בתורות כי"ק הגר"א ז"ל וכידוע שמה מלאכתי אין לתתי לסדרם עמה בדפוס • ותיה"ס כתאר יתנני ה' להוציא בקודש על כתבי הגר"א ז"ל וזכה לזוכר תוכה • לך ניתאר עלמה עלי הגמיגה לכלות מלאכתי אין לתתי לסדרם עמה בדפוס • מזכת הדפוס לרצון לפני כל ירתי הסם :

לאור בקרב ביתורי הגר"א ז"ל על הזוהר שם"י רשיון תעלם על

ליקוטים מביאורי הגר"א על תז"ח

(ז' ב') חשק חיריק כו' • ס"ם ו"ל תוס שבא קמץ שהוא ניקוד הסם כוי"ם וניקוד הסם מ"ב כמ"ל קכ"ם כ' וכ"ם ניקוד הסם שבחו"ת ותרכ"י ומ"ם וכן תמר לקמן ע' כ' תצ"ק תוס כו' וכן ג' גווני דתכהן שהן כולהן כל כתב"ם ושם והוא רק בתהיתיך תצ"ק כמ"ם ו"ל ע' כ' וכן דהם מ"ב שהוא ו"ק דכל הם ג' דתכהן וג' בגין בתותן שקודות :

(לב א') בהנהה • ואיהו שית לקבל כו' וסליק כו' • כמ"ל ק"ג כ' דכמד"ת סליק לשיתין וכלידק לשים ס"ם ותמר כגוונא דהסים ושית כו' כתגין גלגל • והעגין כמ"ם כפנים דכדכורת י"ב מזלות שית בדרגא דמד"ת דכלילו ו"ק ושית כלידק ג"כ כלילו ו"ק וכנוק' הן שכמה כפולות מפילא לתתא ומתתא לעילא דכל הספירות הן תהלה כתור יבר ותמ"ב כתור תוכ להיסוד וכמ"ם כפוד כ' דלתין והוא ביסוד מפע' דתסד הסוא ו"ק ו' כתור יבר ו' כתור תוכ וכן כ' ווין דוח"ו וכנוק' ז' וז' שהן שכמה וכמה מוקפות וכמ"ם כפנים וכפ"י כתרוכה וז"ם תשתר י"ד כו' שהוא כנוק' ומחלק גלגל לשנים שהו"ק ג' מפע' דימינא וג' מפע' דשמלגלא וז"ם מ"ם כוכב ומשתה שבעת ימים שהן ז' דיוקי מפע' דימינא וביום השמיני יתול כו' שנכנס ליסוד ושלשה ושלשת ימים תשב ע"ד שכתב שהן ג"ל דימינא תכל כנקבה שהיא מפערת דשמלגלא ומוסלת שתיהן שלשתם שמלגלא נתול ג"כ דימינא כפוד תלקיס דנעטיל לל דימינא ולכן היא כשלם בשניהן י"ד דנוקבא וס"ו דלכורת והוא ענין יסו"ד כולו וע"ל ק"כ ל' מענין י"ד ומ"ם :

(לח ב') בההוא זמנא אתמר בה אשת חיל • דחיל הוא מפע' דתכמה כמ"ל ק"כ כ' תכמי היל כו' וכנ"ד כו' וסם קכ"ה ל' תכמי כו' מפע' דמוחת וזוא כ"ת מ"ם דתכמה כמ"ל ל"ם ל' ואמר סם וכנין דתסתלק סתי כו' והוא כשניל תכמי חיל דתסתלקו מישראל ולא נמלאו וכן מתרי דעובדין בש"ת ערקין דידין דתמן כ"ת מ"ה ותמן יו"ד דתכמה שי"ם : (סם) ומאי ניהו תלת אור סגול ותרין אור שבא כו' • עמ"ם תכל י"ל כענין כמ"ל קכ"ה ל' דג' נקודין תלו תולם שורק תירק וכן סגולתא ערק סגול ואמר סם הולם כד תסתלק בשרי תתעניד סגולתא תירק דנפתא בשרי תתעניד סגול וכד עתל בשבא ערק תתעניד שורק וכלא נקודה תדא תלם תיהו לעילא בסגולתא תירק תיהו לתתא בסגול שורק תיהי בתתעניתא כו' וכל ג' נקודין תלו תכל כשניהן כנ"ל תלא כד סלקא ונתתא וכן נגד ג' דרגין דכלילא סם ו"ם כד סלקא על גדפייהו דתרין כו' (לא עליהם תלא על גדפייהו) נעשית שורק ואמרה סתכוני בתשיות שהן שבא ל' תסוס שבא הוא כתב ל' תת מפע' דנכורה והיא סלקא על גכייהו לתסתכת כתג"ת כמ"ם ואתי ניהו תלין דשיות תירין תרין תסוס כו' שהן תם ותם י"ה כמ"ו דלעיל ק"ם ולעיל תנשוי דרמתי לדיוקי תמתי בשתא כו' ל"ל שסדושת דתנשוי שבעי י"ה עדות כו' שהן תו"ג וסלקא על ס"ה לתסתכת כתו"ג ואמר וכד נתתא תיהי תמות שהן כו' דסנושים הן ס"ה כמ"ל תכ"ו ותס"ם קע"ו ל' וקמ"ת ל' ועמ"ם כתכ"ו כליקוטים ואמר ותמן ריתא דשומה • ל"ל דסיה כלילא מתלת ל' גווני דשומה לעילא מו"ג לכן היא בעא לתסתכת כתו"ג לקבלא מהון דכ"ד מקבל ממינה ומשתוקק לכן וריתא דשומה הוא ת"ת דילה לכן בעא לתסתכת כרתא דתשיות והוא כמשקה וברית ותשיות הן תשיבי ענכים ויש ענכים תוורים יין לבן יין תדום ולבן סלקא ע"ג ס"ה לתסתכת כתשיות תג"ת וז"ם וכנין דאמרת כי' אמרת סמכוני בתשיות וכו' תתעניד סגולתא כד סלקא וכד נתתא אמרת דסדוני בתפוחים ותנין לימין תרי כו' כל"ל • דהן ג"כ תוול וסומק ועיקרא דתפוח הימו תלא לריח והיא נתתא לברית • דתמן • כריח דהגווני הן ס"ה וריח בברית כתו בתג"ת וז"ם וכנין דאמרת ותכל כד תתהברת כי' תתעניד סגול וכל"ל והוא לשון סגולה ורתימו כמ"ל וז"ם וכשהי אתר תיהו לרחימו דילה כו' הס"ד כי כו' כ"ל לאתר דסדוני בתפוחים אמרה כי חולת אהבה אני • ואמר מה דהוה ארי תתעניד צייר שהיא מקבלת מהארי תתעניד ג"כ ארי צייר דכולהו עלמין כמו סלדיק ועליהן נאמר וייצר ה' אלקים ויייצר לשון ארי ואייר והן כב' יודין דוייצר שהן ארי והן כלדיק כמ"ל קי"ד ל' כ' וכן כשכיעתא וזהו ה' אלקים ואמר ויאמת ה' אלקים כו' דמן כתלמה שכיעתא נאמת ארי דעך עושה ארי שהן כתקודין וכמ"ו ולדיק תיהו עך ארי כו' וכל יתראל כו' ואמר מה כתיב בשורק תירק כו' דג' דכנין ג"כ וז"ב כן ג' נקודין חולם שורק תירק וכמה בג"ל לא פסק נציצו לעלמין ואין שם שלימה כלל לכן דוקא בהלו שריקה בספתים ותריקה בשינים כ' דכנין עלם וכבר • והנה אמר למעלה שהורק כולל כ' נקודין שבא סגול והן נקוד דאלקים ל' שבא סגול שכלילן בשורק ול' ה' חולם תירק ועמ"ל ל"ג ד' כתרוכה הרכה והן נקודין דיין סמכוני בתשיות לרוותא תמרא ותשומת :

למתקת תמרא שהן נקוד אלקים ואותיות הוי"ה שהוא רחמים :

(נג א') בקירטא באבנין כו' • ע"ל יו"ד כ' ענין תמרא וקיבעא דהוה קלע כמ"ם וקשא ואמר סם דקשא הוא בשכמ"ו להוא בחות בברית מלכות ועינן המגן לקבל שכחת התניס בו והוא ג' גווני דכה שתקבלין ג' גירין ממנו מקשתו דתין לך שפה כו' וקשא הוא מ"ד ומנן הוא מ"ל שהם יורדין מ"ד ולמ"ו הוא בחד תכל שם כ' שהוא בשכמ"ו וכן כפ' נרחשית וכפ' תרומה כתב דשכמ"ו הוא יחודא דיהה בניק' דיהה תכל כתיקונים אמר בכ"מ דשכמ"ו מפע' דלדיק וכן אמר שם כל"ל ואמר וכרכות לרחש לדיק וכן אמר לקמן דהוא ד"ך בכ"ד אתוון כו' ונרחה שהוא מלעמה למעלה בחור מוזר וכגלותא אמר לקמן דהוא תשתיות מיכה • והענין בכתוב בספרי הרחשונים וכזמן בהמ"ק היו מתקיים לתורה וכמ"ם על כ"א דברים שלא נתגלו למרע"ה כו' ודברים על כל קוץ וקוץ וזו היא השקלות בהורה מש"ה עתה מלכה ובכי' וגו' אין תורה ואין לנו אלא סמיתי הרחשונים הלוקי [שוכל] להבין דבריהם וכמ"ש (בראים ל"ב). ואיתון בחולי כרמל לא ידעין כו' וכמו הורא חזורין בקרקע שהחדם זורע בקרקע ומביא לה זרע ממקום אחר וכשהין החדם טורח בה אז היא נזרעת מעלמה בסיתון ומחלת נאחם כשהין החדם שיכול לעדות בשבילה וכ"ם בגלות ואחדם אין לעבוד כו' עד שיבא משיח כמ"ש בתש"ת ע"ם וכפ' בראשית וכל שית כו' הוא משיח כו' :

ליקוט מהגר"א על ריש אר נשא (קכ"ז ב')

תניא אר"ש לחברייא עד אימת נתיב בקיומא דחד סמכא • כ' ז"ל בכעולם סתוהו לא היו נדרך ג' קוים לך נקו אחד וכעולם התיקון מוהו כנ' קוין וכתורכן בסמ"ק חזר לנרחשונה • ולהבנין הענין כי על ג"ד העולם עומד על סתורה כו' והן ג' קוין חד"ל תורה ת"ת עבודה בלשון בגבור' ג"ח כתסד • וכ"ורכן יזכעלה העבודה וכן סתורה כמ"ם כיון שגלו אין לך בעול כו' ולא נשאר לך ג"ח והן הן לנרי ר"י בן וכתי לתלמידיו שבכו על כתורכן ואמר לכם עדיין כשאר לנו ג"ח והוא עמוד התמר שאין העולם חסר ממנו כמ"ם עולם חסד יבנה וכמ"ם הני כ"ו כי לעולם חסדו נגד כ"ו דורות שזן בחסדו והוא עולם סתוסו כמ"ם שני תלפים תוהו שתת"ל סתורת ס' תלפי' תורה וכמ"ם תלס ת'ולדות ס'שמים ו'ארץ בהבראתם תבו עד תבראם וכתורכן

ליקוט

תמר ד' תלפיס חור לחמו שביומס כתורה ובחמת כתוכנן בתחיל חלת שר'
שמעון תיקן כדורו כמ"ם כלן וכן ג' סמכין נעלמת עילאה שנ' עלמין הן
עלמת עילאה עלמת דלכורת עלמת דנוק' ולכ"ח ג' סמכין תג"ת סמכין לנוק'
לעלמת דעילאה נפ"י הן תג"ת דנוק' סמכין לדכורת נפ"י דנוק' וכללן נתפצת נוק' לתחד בכוד
וכן בפרטן ע"כ עמודים ו' דלכורת ו' דנוק' וכללן נתפצת נוק' לתחד בכוד ג'
תב"י ובידוע וכן ז' וז"ם על י"כ וי"ק על ז' עמודים תיכים כמ"ם יוף ופרע ·
ר"ל הפי"ת וכמ"ם פיוס קלר ובפ"כ דוחק ותמתו מייכים כמ"ם יוף ופרע ·
ספנקס פתוחה כו' : וכרוזא קרי כל יומא · כמ"ם בכל יום בת קול יוצא מבר
חורב ותומרת לוי לפה לבריות מעלונים של תורה כו' ומסו העלכון שעולכין
תוחה שבכרם גדול מאד כמ"ם שת"ל כ"ח כו' וכל מי שעוסק כו' ותקפ"ל
מיתין לוחה ה"ם ממזה בעיניהם שתין רואים לוחה לחי' בשכר גדול וכ"ק
מברות בכל יום גודל שבכרם וכמ"ם קחו מוסרי כו' · כי טוב סתרם כו' טוכה תכמה כו'
וכיוצא בכרם בתלי וז"ם וכרוזא קלרי נגד והשכר הרבה ונגד הפושעים עליהם לתר
ומחצדי הקלא זעירין אינון·ונגד סתלכה מרוחה לתר ואינהו בשולי כרמא כו'·
שתין מגיעין לתלת בכוף הכרם · ומחלדי תקלת כו' לינון מרי דרזין וכמ"ם ויתמר נועז
לקולרים כו' · וכעניו כמ"ם חור זרוע לצדיק כו' שלף שנגנז מ"מ נזדרע בכל יום
פ"י סלדיק ובזמן שכרית היו קולרים בכל יום וזורעין מתדם לתכל בזמן הזה לתין
בפועם ניזון תלת מספיחים והשתת נזרע וגדל ונוכר מלליו וחוזר ונזרע כדרך
מספיחים ותינו נקלר תלת פ"י מלרי דרזין · ותינהו בשולי כרמא · שלף הקולרים
לינן מגיעין לתכליתה תלת זעיר שם בכוף הכרם קולרין מעט ר"ל שתין מגיעין
על תכלית התכמה ולומדין בגמטריאות שהן בכוף הכרם כידוע וגם לינן
מכינין על בוריו להבינ סדבר על תמיתתו וז"ם לא אשגחן ולא ידעין לאן
הוא אתר כמה דיאות: אתבנשו חברייא לבי אדרא· קלאו גרן שבו דתין ומכרזין
כר מנו תכנת דתוריתה שבהן מלוכם:סלובשין שרירין ורוכחין אזדרזו בתיקוניבון·
נגד ג' עולמות מלמעה למעלה בעולם העשי' להגלל מנוקבא נפת תעופפה שפתי זרם
ותלך כו' ותחריתה כו' תדב כו' שבם צריך זהירות גדולה להגלל ממנה ובה נתגלו תבהן
כו' ותח"כ בשיולון ממנה וביניהם לו לומתין בדכורה כי לין יכלין תפסיון כידוע
שהוא דקיק כו' ובם רומתין דבריהה וכ"ו להגיל מל' דבריהה שהיא נשתת בעולמות תלו
והן מעגל ובגדל לה לכנין מבם והיא מקדם הסובן תתב בתוך עומתותם ותח"כ תמר
חוזדרזו בתיקוניבון נגד ע' דבריהה שבם לין רע רק לתקן לותם·ותמר בעיטא נגד כהר
שבם כרמון לף המתבבה ולף שבחיות ורלוניות שם ההתהלה כמ"ם לל עלינן גומל כו' :
בחבמתא בסובלתנו · הוא תו"כ : בדעתא · היא דעת והוא יסוד בסוד וידע כי
לין דעת בסיכה בפ"ע : בחיזו · היא תפארת כמדתה בתדם גווינן לתפתל : בידין·
תו"ג : ברגלין · ו"ם : אמלכו עלייכו למאן דברשותי' חיי ומותא · הוא מל'
דתיליות כמ"ם לני לתית ואתי' וע"כ יד תדם מגעת כמ"ם הפתים שתי'
לה' והתרן כו' מקומות התדם הוא נג' עולמות רתבו בבריאה וגופו ביניהם
ורגליו בעשי' והוא של התדם נר"ן שבו וע"כ הוא מגיע תכל למעלה הוא
לי' ו"ם למעלה בתיקוניבון זכהן תמלכו עלייכו שהיא עליכם והיא עול
מלכות שתים והוא בחלקות תלת לפי סיוכדות בבריאה שבינה בתתעוני'
לפיכך יד התדם מגעת עדי' ואין זכות ותובה ח"ו לף יגוכך רע תלת
שבהעלה היא מסתלקת מן התדם וכזכות ממשיכה עליו בקבלת מלכות שתים
ו"ם תמלכו עלייכו כו' וז"ם ר"ג תיני שומע לכם לבטל ממני כו' שלת
להסתלק השכינה : למגזר מילין דקשוט מילין דקדישין עליונין צייתי
להו וחדאן למשמע להו ולמנדע להו· מילין דקשוט נגד תלילות · מילין
דקדישין כו' נגד עולמות שלמטה שבהן הקדושים ובעלין הן תותן לשמוע
בקול דכרו ובעולם ב' הדתין למשמע שתינן בומעין בקביעות ובעולם ג'
תסר לף לידיעה : יתיב ר"ש ובכי ואמר ווי אי גלינא · כמ"ם ולמכסה
עתיק דבריס שכיסה כו' ולמכסה עומדין למגלה רזין כמ"ם לעיל ב' ב' וכ"מ
וכמ"ם לקמן הולך רכיל כו' וכת"ו ר"ל ב' · ואמר ווי אי לא גלינא ·
כמ"ם למעלה עד חימת כו' כתי' עת כו' ובעניו כמ"ם ברע"מ לתמשים
שתינן רחויין כבוד תלקים כו' תבל לתמשים רחויין תניה כבוד תלקים כו'
וכמו שעוסק למגלה כו' כך למסתיר מהגוניס תבל ר"ם ירת שמע תין כולם
בגוני תניה לכן תבריא דהוו תמן אשתיקו תבל ר"א קם ואמר בשביל
אי ניחא קמי' דמר הא כתיב סוד ה' ליראיו והא חבריא אלין דחלין
דקוב"ה אינון וכבר עאלו באדרא דבי משבנא · ר"ל בלימוד המשכן
וכליו שהוא התדם העליון : מנהון עאלו כו' · ג' לת נפקו כו' פמ"ל
קמ"ר ב' תע"ב דמתן דעתל ולת נפיק טב כו' סיינו בלת יצת לעולם מ"מ
כולם בבר עתלו ים לגלות לסם : תאנא אתמנו כו' · נגד ע"ם מלמעלה
למטה ולף שתח"כ תמרו שהן נגד שבעה כו' מבינה ולמטה תח"כ נתעלו
לפרצוף יותר עליון זז' עליונות הן עשר תתחונות כידוע ולכן נשתרו ז' : ירין יהבו
לר"ש · נתינת יד הוא הסכמה סיסון כמהבבה להת עם ר"ם ותבו' מתבוותם דבוקה

למעלה וכל כתותי' שבללן הן עשר כתות וכולן מתפשעות בתנועות שהן עשר שלישים
כמ"ם בכ"ם יתרו וכפ"ת דש"י וז"ם בשיתת ידים תקיעת תנועות ו"ם ואשכנז
זקנו לעילא : ונאלו בחקלא ביני אילני ויתבי · כי תין סבכינה שהם תלת
סועל זתק וכמ"ם בפ' תזריע ל' ת' וכן ר' הייה בפ' תזעלים דשדי כהנ תלת
סיוכי מתחילה ועד סוף[בפ"ע זתק] לכן בכל מקום קבי ס לשהות סבכינה לף לא
בניות מעשי ידי תדם שתת בי כי מעשה לתד בלת בכוונה קדושה ובהתפעלות
ה' : קם ר"ש וצלי צלותא· ליתד תותם מלמעלה למעלה לדרך תהפלה שהוא
למעלה ותח"כ בתיקונה (בהוא מלמעלה למעה) תיקן מלמעלה למעה כמ"ש ובם בכל
שלרין לעלות ותח"כ ליכד זה שפער לה' כו' : יתיב בגוויהו וא' כל ה'
ישוי ידוי בתוקפי כו' פתח ואמר ארור האיש כו' · כי יהי שלת ענין
ח"ו כמחשבתם ממתת שהי' בשם שלת נפקו לכן לתר להבוות ידיהון לשמים
שני לבנות דלת לחוי ב' לבנות כפלוגתת כמ"ם ובכל לבבך כי בני ישרת
תלין ה"ת וב"ג בה' תקבעות והן ב' יכרים וו"ם מתחת קף בשמה כי
שמתה מתחיל בשתנתפש כיפה"ל וז"ם נפרות יתתהו קף כי יש מים מתרים
ויש מים רעיב ועל"ל יספתו כל מים ותף שתתרתי שהיד יתין הוא ה"ת תוש
בעלם כי כל יד הוא גבורות תלת שהן גבורות ממותקות ·שבם מתדים גני שתיל
כ' מיני מים בכ"ל וכן ב' סיכדים כידוע ביפ"ע הוא חוויא דמייים שם חיים והוא
ולתה הוא ומי והוא סוד תליהו קף קתתי זוכה להיים תהת תבר קף לתלקו ה'
תלור כו' שהוא סוד סמבשם בסתרו בל עולם · שבל נזכוכה · ובשבה
בנוקבא · ושם בסתר בעלמא עילאה שבתרות לה' כו' פתח ר"ש ואמר עת לעשות
לה' כו' תורה דלעילא דאיהי מתבטלא אי לא יתעביד בתיקונא שבא דא
ולעתיק יומין אתמר · ר"ל לתקן לע"י והתיקון הוא להתמלא ולהתגלות תורו לבני
ע"י תיקון תע"ב שתין מתגלה בעלמו נ"מ צריך תיקון כדי להתגלות
תורות התתתונים וכמ"ם למטה ותחת סליק ברעותא למבני תוריתא עילאה
תרין תלפי שני כו' תלן תורה דבעי לתתקנא ולתעבד יתקן בקדמיתא תקונוי ש
ו"ם כתן תורה דלעילא דאיהי כו' ר"ל תוריתא שמילא בל"ל שהן שה מ"ע
ב' תלפיס שהם שקדמו לעולם וע"כ צריך להקן לה' שהוא עתיק יומין ושם זה מ"ה
עתיק יומין ואמר תורה דלעילא ולתו לתשוקי זו"ב תדבקה עיקר תיקון סוד
בשביל זו"ב תלת לתשוקי תורה שבבריאה הכיתיה למשה בסיני : כתי' אשרך
כו' וכתיב מי כו' · כולל כתן כל הדברין עת לעשות כו' נגד עלמת עליה לתבין
ישראל נגד ז"ת מי כמוכה בתלים כו' היה נוק' וכמ"ם בז"ת ז' ת' מי כמוכה
בתלים ה' שיוכל לבנות תת העולם כו' והשניו שבשם תלקים נגדת השלם
כמ"ם בראשית ברא תלקים וכל מע"ב כי כל הסולמות תחת תניות הן תלקים
והיה מהעלמת בתוכם : בקראת · ג"כ תלקים ותעפ"כ תין כמוה בתע"ם שהן
פועלים בעולם שלכן נקראין תלקי' מ"ם בלעדה תין לפעול שהיה ה' תחדוה
על השם ובכתה נגדת שכל ושועלין שכל כמ"ם כי שמי נקבו ובכת השם
פועלין וכוח ס"ת תחרוסה תשר בקבים ותו נקראים תלקים תבל בלעדה קי
תלים ו"ם מי כמוכה בתלים ות"ת ליח בר מיוך כו' ו"ם מי כמוכה בפ"ת ו"ת
קרא לר"א כו' אנן בללא דכלא · שב"ר הן בלל כולם בסוד תע"ם שלל כ
חולם שורק חיוק ושם ג"כ בלל כ"ם מלמעלה למעה שבהל יבתל שלה בתחבה ו
נוק' בתימת עילאה כידוע בסוד תבהן וג' סעודות וב' רגלים וב"כ וכיוצ
הרבה · ואמר אתתקנו קיימין הן ז"ת שהן ז' תמודים בתמ"ם למעלה ע"ם ו
ז' תברים הנאתרים : אשתיקו שמעו כו' אנן בחביבותא כו' אהבתי אתכ
וגו' · בעניו כי תבקוק תי' מסע' דנוק' כמ"ם בר"ם בשלת ובעניו שבי מסי
דגבורות תבקוק בתספר ותלישע נתן לו גבורות דלעילא לבן תי' וכ"ת
כ"ם שמיעה שבל שמיעה מסע' דגבורה בסוד רתי' שמיעה רתוק שמ
והן ה"ב מנוק' מלמטה למעלה והב"ג מלמעלה למטה ולתה עשה הכו
מלכות שהן עשר גבורות תבל ר"ם והבריאה כיו עשר תדשים וז"ם ותה
כו' שהן נסוד תהבה ותהבת כו' מלמטה למעלה תהבתי כו' מלמעלה למ
ר"ש פתח הולך רכיל כו' דלית רוחי רוחא דקיומא · שמ' דש"ת ליח בי
שהן כלים נשברים תבר לף יכילו המים ומשה כשפים יוכיחו : ונאבן ר
קיומא דרוח' ·שנתמן סי' קיום כמו תלתים רעים ונתמנים יתד במקום
וכן בל תמן וכמ"ם המע' · ולית עלמא כו' ר"ל תבל עסק העוש"ע כמ"ו ול
כ"ו להזסיר חותם שיכטו בלבם וכמ"ם בם"ם לך לך יגלין ביני תבריה כו' ויתב
מילין בגוויהו : אר"ש לשמייא לא אימא דיציתון לארעא לא אימא דת
כו' · שמרע"ה קרא לשמים ותרן לעדות על תורה שבכתב ושבע"פ וכן יתני'
להם על שלת קיימו תורה שבכתב ושבע"פ תבל ר"ם בשביל הרזין דתוי
שהן נרית שבין שמים ותרן שהן נמתלי תקלת דבהן קיימת והוא
תחד שבין שמע ישרתל לבין בשבמל"ו · והוא העמוד שבין שמים ותרן
יסוד עולם לדיק שמו וז"ם דהא אנן קיומי עלמין המקויים שמים ותרן ומסו
ע"י העמוד והעמוד הוא מתקיים ע"י הלדיקים והעמוד הוא תוך ועשר
שמתחדש בתרן בבל פעם ע"י הלדיקים מבלילת התתתי ובתוכו לדיק יסוד
שהוא מרבבה לו נהר בנר ומידושו בתתחדש ע"י הלדיקים ותם
גם כי יזקין כו' ומתקנן הסבינה על ידו ותו כי יקרת קן בם